

Anna Parés
Degana del COLPIS
deganat@colpis.cat

Jordi Pacheco
Vocat del COLPIS
jpacheco@gencat.cat

INCORRECTE

L'ocupació pública a Catalunya

És recurrent vilipèndiar el col·lectiu de funcionaris i assimilar-los a la imatge que es desprèn dels acudits d'en Forges. Potser hi ha una certa enveja perquè tenen condicions laborals més benèvols que el comú de les empreses, amb l'excepció del sou, que en temps de vaques grasses era més generós en el sector privat. Un altre motiu de comentaris és la seva eficiència. Ve d'antic, de l'època que es treballava sense ordinador, amb papers i formularis per triplicat i el famós «vuelva usted mañana» que intentava caracteritzar la poca capacitat de resoldre qüestions i que propagava una imatge social desfavorable.

Malgrat això, les administracions públiques han millorat la seva eficàcia en l'actuació i en les enquestes de satisfacció els serveis públics estan ben valorats, fins i tot els afectats per les retallades. La informació bolcada als espais digitals ha facilitat l'accés de la ciutadania als serveis bàsics, la transparència de les actuacions i la rapidesa de tramitació. La forma de treballar del sector públic ha evolucionat d'acord amb el temps i les tecnologies. És habitual parlar d'espais intel·ligents o digitals, de l'ús d'alta tecnologia en els hospitals públics o de control tecnificat del trànsit de les carreteres. Això ha estat possible gràcies als funcionaris i a la seva capacitat d'innovació i al fet que s'han compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones, la competitivitat, la sostenibilitat social i ambiental i la participació ciutadana. Els serveis públics, en general, funcionen i amb un alt grau d'exigència tant dels propis treballadors de fer la feina ben feta com dels usuaris. És cert que els ciutadans paguen els seus impostos i això els dóna dret a serveis públics i a exigir-ne la seva existència i qualitat. I d'això es tracta, d'acomplir aquestes expectatives.

Tot i això, a primer cop d'ull podríem pensar que sobren funcionaris a Catalunya, ja que té tants o més assalariats públics

Podríem pensar que sobren funcionaris a Catalunya, però segons el Sistema d'Indicadors d'Ocupació Pública, no sembla que el problema sigui el nombre d'assalariats públics

que alguna de les multinacionals este-
ses per tot el món. Però segons el Sis-
tema d'Indicadors d'Ocupació Pública,
no sembla que el problema radiqui en
el nombre total d'assalariats públics.
Estem parlant de 315.854 persones en
un país de 7.553.650 habitants. Des de
2008 l'ocupació pública no ha crescut i
les despeses en personal de les admini-
stracions catalanes amb prou feines
arriba al 6,75% sobre el PIB català. El
pes de l'ocupació pública catalana és
de 41,81 per cada 1.000 habitants i de
82,29 per cada 1.000 actius; aquest
darrer nombre està una mica per sota
d'Alemanya i Suïssa, tot i que no és del
tot comparable ja que aquests dos paï-
sos tenen estructura d'estat.

L'ocupació femenina en les admini-
stracions catalanes (59,51%) supera la
masculina. L'edat mitjana és de 44,5
anys i són poques les persones que en
tenen 60 o més (9.617 en total), i és de
preveure la seva sortida natural en un
termini curt. En el cas de la Generalitat
de Catalunya, la presència de personal
tècnic en el conjunt de personal buro-
cràtic és del 54,85%, però no es disposa
d'informació sobre la proporció d'uni-
versitaris entre els treballadors públics
catalans, mancança rellevant.

Fins aquí sembla ser correcte a nivell
de quantitat total d'empleats públics i

el seu perfil. Ara bé, el món canvia i can-
viarà i calen més gestors universitaris,
altament qualificats i perfils ad hoc
per adaptar-se a les noves necessitats
i canvis poblacionals. Els interrogants
es plantegen quan recordem «les re-
tallades» que afectaren, entre altres,
serveis públics sensibles i garants de
major igualtat social i qualitat de vida
com són els serveis sanitaris o els ser-
veis socials. Per exemple, l'aprovació de
la llei 27/2013 del 27 de desembre de
racionalització i sostenibilitat de l'ad-
ministració local introdueix canvis im-
portants pel que fa als serveis socials
de les administracions locals. No res-
pecta el principi de proximitat pel que
fa a l'atenció, fet que dificulta una res-
posta àgil i eficaç a les necessitats i la
intervenció comunitària en benefici de
la cohesió social.

Més interrogants es plantegen quan
serà necessària una ampliació del
nombre d'assalariats públics en cas de
complir-se les aspiracions sobiranistes.
Per exemple, per cobrir llocs de treball
en l'agència tributària pròpia o en afers
extersiors i UE. El 2013 el 21,39% era
personal temporal i apareix el risc que
aquesta taxa es dispari. Serà aquesta,
la forma contractual habitual per cobrir
els nous llocs de treball? Un segon risc
és l'externalització dels serveis públics

per no engreixar les estadístiques i mig
enganyar la ciutadania quan es digui
que l'ocupació pública roman estable.

De cara a demà, cal estar atents a
com les administracions catalanes ga-
ranteixen l'estabilitat laboral del treba-
llador públic, com fan front a l'increment
de l'ocupació pública, ja que en el cas
de la culminació del procés sobiranista
caldrà cobrir noves demandes i capita-
litzar l'experiència adquirida en l'etapa
autonòmica, i alhora, com fan front a
la modernització i innovació constant
del sector públic en un entorn global de
canvis accelerats en tots els aspectes
per garantir la qualitat dels serveis. Cal
doncs una agenda impulsada des del
primer nivell i amb acord polític trans-
versal; una agenda nacional i concer-
tada amb la complicitat dels servidors
públics, la societat civil i els mitjans de
comunicació, tal com proposa el Fòrum
d'Entitats per la Reforma de l'Admini-
stració —en el qual participa el Col·legi
de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya—
en el seu document «Propostes per la
reforma de l'administració». En resum,
es requereix motivació, capacitat d'ini-
ciativa i creativitat. ◀